
STAR WARS™
THRAWN
TIMOTHY ZAHN

Star Wars - Thrawn

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.egmont.cz
www.albatrosmedia.cz

EGMONT

Timothy Zahn

Star Wars - Thrawn – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2021

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

THRAWN

Pro všechny, kdo si přáli víc příběhů
o velkoadmirálu Thrawnovi

A všem z Lucasfilmu a Del Rey,
kteří to umožnili

Díky

THRAWN

TIMOTHY ZAHN

Original title: *Star Wars Thrawn*
© 2020 Lucasfilm Ltd. & ® or ™ where indicated. All rights reserved
Jacket art: Two Dots
Jacket design: Scott Biel

First published by Del Rey, an imprint of Random House,
a division of Penguin Random House LLC, New York

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této publikace nesmí být reprodukována či přenášena v jakékoliv formě a jakýmikoliv prostředky, elektronickými či mechanickými, včetně fotokopírování a nahrávání, či prostřednictvím systému ukládání a vyhledávání dat, bez předchozího písemného souhlasu nakladatele a majitelů autorských práv.

Vydalo nakladatelství EGMONT, v Praze roku 2020
ve společnosti Albatros Media a.s. se sídlem Na Pankráci 30, 140 00 Praha 4.
Číslo publikace 32273
Z anglického originálu Star Wars – Thrawn vydaného nakladatelstvím
Random House Publishing Group přeložil Lubomír Šebesta
Redigoval Pavel Klimeš
Odpovědný redaktor Stanislav Kadlec
Technická redaktorka Alena Mrázová
Sazba Art D – Grafický ateliér Černý, s.r.o.
Dotisk prvního vydání
ISBN tištěné verze 978-80-252-4333-6
ISBN e-knihy 978-80-252-4938-3 (1. zveřejnění, 2021) (epub)
ISBN e-knihy 978-80-252-4939-0 (1. zveřejnění, 2021) (mobi)
ISBN e-knihy 978-80-252-4937-6 (1. zveřejnění, 2021) (ePDF)

Cena uvedená výrobcem představuje nezávaznou doporučenou
spotřebitelskou cenu.

www.albatrosmedia.cz
www.egmont.cz

Před dávnými časy, v předaleké galaxii….

KAPITOLA 1

Všechny bytosti začínají svůj život s nadějí a ambicemi. Mezi těmito ambicemi je touha, aby k cílům vedla přímá cesta.

Tak je tomu jen zřídka. Možná vůbec nikdy.

Někdy jsou zvraty řízeny vůlí jedince, jak se postupem času mění jeho myšlenky a cíle. Ale většinou jsou v rukách vnějších sil.

Tak tomu bylo i se mnou. Ta vzpomínka je živá a neposkvrněná časem: pět admirálů vstávajících ze židlí, když mě přivádějí do místnosti. Rozhodnutí Ascendence padlo a oni jsou tu, aby ho vynesli.

Nikdo z nich z toho rozhodnutí nemá radost. Vidím jim to ve tvářích. Ale jsou to důstojníci a slouží Chissům. Své rozkazy vykonají. Už jen protokol to vyžaduje.

Je to tak, jak jsem čekal.

Vyhnanství.

Byla už vybrána planeta. Aristokra nashromáždí vybavení nezbytné k tomu, aby se samota neproměnila ve smrt způsobenou dravci nebo živly.

Odvádějí mě. Má cesta se opět stočila.

Kam povede, to nemohu tušit.

* * *

Chatrč byla malá, na první pohled vyrobená z místních materiálů, a stála uprostřed lesní mýtiny. Obklopovalo ji osm vysokých kvádrových beden se dvěma různými sadami znaků. „Takže," prohlásil kapitán Voss Parck, „kvůli *tomuhle* jste mě táhnul ze *Strikefastu* až sem dolů?"

„Ano, kapitáne," odpověděl plukovník Mosh Barris kysele. „Ukázalo se, že možná máme problém. Vidíte ty znaky?"

„Jistě," odvětil Parck. „Bogolanské písmo, ne?"

„Je to bogolanské písmo, ale ne bogolanština," upřesnil Barris. „Překladatelští droidi si s tím nevědí rady. A dva energetické generátory za chatrčí neodpovídají žádnému imperiálnímu výrobku."

Kadet první třídy Eli Vanto stál opodál a sledoval svého kapitána a vrchního velitele vojáků na *Strikefastu*, jak diskutují o tajemném obydlí, které našli na tomto bezejmenném světě. Snažil se na sebe neupozorňovat.

A uvažoval, co tu vlastně dělá.

Nikdo z ostatních deseti kadetů Myomarské akademie nedostal rozkaz letět dolů s Parckovým raketoplánem. Eli se nijak zvlášť nevyznal v neznámých artefaktech nebo technice. Kromě toho planetární zkušenosti nepotřeboval – měl se stát zásobovacím důstojníkem. Nebyl důvod ho vybírat.

„Kadete Vanto?" oslovil ho Barris.

Eli zahnal všechny spekulace. „Ano, plukovníku?"

„Droidi říkají, že existuje půl tuctu obchodních jazyků, které využívají bogolanské písmo. Vy jste náš expert na zdejší obskurní jazyky." Pokynul k bednám. „Nuže?"

Eli přistoupil blíž a trochu se zamračil. Tak *proto* byl tady. Vyrostl na planetě Lysatra v Divokém vesmíru v těsné blízkosti takzvaných Neznámých oblastí. Přepravní společnost jeho rodiny operovala hlavně na domovské planetě a v blízkém okolí, ale měla dost zakázek i v Neznámých oblastech, a Eli proto ovládal několik místních obchodních jazyků.

Ale to z něj sotva dělalo experta.

„Mohla by to být varianta sybištiny, pane," řekl. „Některá slova jsou mi povědomá a syntax je správná. Ale není to standard."

Barris si odfrkl. „Těžko si představit *standard* pro jazyk tak bezvýznamný, že se s ním neobtěžují ani droidi."

Eli neodpověděl. Sybiština byla ve skutečnosti dokonale definovaným a nesmírně užitečným jazykem. To národy, které ji používaly, a planety, na kterých žily, byly bezvýznamné.

„Takže říkáte, že z toho něco přečtete?" pobídl ho Parck.

„Ano, pane. Většinou to vypadá jako přepravní informace a jméno společnosti, která dodala obsah. Také krátké prohlášení o velikosti a úctyhodnosti té společnosti."

„Cože, oni vyrývají reklamy přímo na své přepravní bedny?" otázal se Barris.

„Ano, pane. V těchto končinách to dělá spousta malých firem."

„Ale nepoznáváte jméno společnosti, předpokládám?" zeptal se Parck.

„Ne, pane. Myslím, že to je Red Bype nebo Redder Bype. Nejspíš jméno majitele."

Parck přikývl. „Podíváme se, jestli je něco v našich záznamech. Co to druhé písmo?"

„Promiňte, pane," řekl Eli. „Nikdy předtím jsem ho neviděl."

„Úžasné," zabručel Barris. „Takže buď je to pašerácká základna, nebo trosečnický tábor po ztroskotané lodi a pořád spadá pod protokoly ND."

Eli sebou trhl. Protokoly pro styk s neznámými druhy byly přežitkem slavných dnů Republiky, kdy byly nové druhy objevovány každý druhý týden a Senát je všechny chtěl kontaktovat a studovat. Moderní Imperiální loďstvo nemělo podobné záležitosti v popisu práce, ještě menší zájem mělo se o ně starat a vrchní velení to často opakovalo.

Na akademii se proslýchalo, že císař Palpatine pracoval na tom, aby byly protokoly zrušeny. Ale v tuto chvíli stále patřily mezi standardní rozkazy a podporovalo je příliš mnoho senátorů.

Což znamenalo překážku v rozvrhu *Strikefastu*. Lodní důstojníci a posádka nebyli vůbec nadšeni, že se jim pod nohy plete banda kadetů, a Eli věděl, že se nemohou dočkat, až je vysadí zpátky na Myomar. Tohle tu šťastnou chvíli oddálilo přinejmenším o několik dní.

„Souhlasím," řekl Parck. „Dobře. Ať si vaši vojáci udělají pohodlí a já sem zatím pošlu tým na technickou analýzu. Dávejte pozor pro případ, že se ti vaši pašeráci nebo trosečníci vrátí."

„Ano, pane." Barrisův komlink zapípal a plukovník ho zvedl. „Barris."

„Tady major Wyan z místa havárie, plukovníku," ozval se upjatý hlas. „Nerad vás ruším, ale myslím, že byste se na tohle měl podívat."

Eli se zamračil. O žádné havárii neslyšel. „Měli jsme *havárii*, pane?" zeptal se.

„Jeden z V-wingů se zřítil," řekl Parck a kývl přes mýtinu směrem, kde vzdálené světlo problikávalo mezi stromy skrz cáry večerní mlhy.

Eli mlčky přikývl. Všiml si světel už předtím, ale předpokládal, že to je jen další část Barrisova průzkumného týmu.

„Hned tam budu," řekl Barris. „S vaším dovolením, kapitáne?"

„Do toho," odvětil Parck. „Zůstanu tu s kadetem Vantem a uvidím, co dalšího nám může říct o těch nápisech na bednách."

Eli už skoro končil, když se Barris vrátil spolu s vojákem flotily v černé přilbě a uniformě a s sebou přinesli leteckou kombinézu pilota V-wingu.

Kombinézu vycpanou trávou, listím a podivně páchnoucími červenými bobulemi.

„Co je to?" chtěl vědět Parck.

„Tohle jsme našli u místa havárie," odpověděl Barris chmurně, když kombinézu položili před kapitána. „Tělo je pryč. Nezbylo nic než tohle – tohle –" Mávl rukou.

„Strašák," zamumlal Eli.

Parck po něm střelil ostrým pohledem. „Tohle tady *vy venku* děláte?"

„Někteří farmáři stále používají strašáky na odhánění ptáků od jejich obilí," řekl Eli s rudnoucí tváří. *Vy venku*. Parck podléhal předsudkům Světů Jádra. „Také se používají při slavnostech a průvodech."

Parck se vrátil k Barrisovi. „Pilota jste hledali?"

„Zatím ne, pane," odpověděl plukovník. „Nařídil jsem rozmístění obranného perimetru kolem chaty a posílám dolů další četu vojáků."

„Dobře," řekl Parck. „Jakmile tu budou, rozšiřte pátrání a najděte tělo."

„Ano, pane. Ovšem možná bychom měli počkat do rána."

„Vaši vojáci se bojí tmy?"

„Ne, pane," odpověděl Barris upjatě. „To jen kvůli tomu, co jsme našli v nouzovém balíčku V-wingu. Blaster, náhradní energetické články a třaskavé granáty jsou pryč."

Parck zkřivil rty. „Ozbrojení primitivové. Úžasné. No dobrá. Pátrejte až do tmy a pak pokračujte ráno."

„Můžeme pátrat celou noc, jestli si přejete."

Parck zavrtěl hlavou. „V neznámém terénu se potmě obtížně orientuje. Už jsem viděl dost nočních hlídek, které ztratily orientaci a začaly panikařit nebo střílet jedna po druhé. A ta mlha, co se zvedá, to jen zhorší. Budeme pokračovat ve sledování ze vzduchu, ale vaši vojáci udělají lépe, když do rozbřesku zůstanou v táboře."

„Ano, pane," přikývl Barris. „Ten, kdo vzal granáty, možná bude dost ohleduplný, aby se vyhodil do vzduchu sám a dřív, než se k nám dostane."

„Možná." Parck pohlédl k temnějícímu nebi. „Vrátím se na loď a postarám se o plošnější krytí." Sklonil zrak k Elimu. „Kadete, vy tady zůstanete s týmem plukovníka Barrise. Prostudujte to obydlí a hledejte další nápisy. Čím dřív zjistíme všechno, co se dá, tím dřív budeme moct odletět."

* * *

Když Barrisovi muži dotvořili perimetr, byla už téměř úplná tma. Technický tým si postavil laboratorní stůl chráněný průhlednou stříškou, kde mohl studovat trávu a listí z letecké kombinézy. Se svou prací začal zrovna ve chvíli, kdy se z lesa vrátil major Wyan s pátrací skupinou. S prázdnýma rukama.

Tělo pilota V-wingu tedy nenašli. Přesto se nezdálo, že by někdo z jeho týmu byl zraněn nebo zabit. S granáty a zbraněmi v rukou primitivů nebo trosečníků neznámého druhu to Eli v duchu považoval za remízu.

„Tak tohle bylo v té kombinéze?" zeptal se Wyan a přistoupil k Barrisovi, který přihlížel, jak dva technici vykládají útroby strašáka na stůl.

„Ano," odvětil Barris. Vítr zrovna změnil směr a Eli zachytil závan zvláštního pachu, který cítil už předtím. Nejspíš z bobulí, které technici rozdrtili kvůli analýze. „Zatím to vypadá na zdejší rostlinstvo. Možná že to celé byl nějaký náboženský rituál –"

A bez varování se za nimi zablesklo a zaznělo zahřmění exploze.

„Kryjte se!" křikl Barris, otočil se, klesl na jedno koleno a vytasil blaster. Eli padl na zem vedle jedné z velkých beden a opatrně zpoza ní vykoukl. V půli cesty k okraji mýtiny doutnal kus trávníku po výbuchu; za ním vojáci flotily utíkali k nejbližší části obranné linie, blastery tasené a připravené. Někdo zapnul světlomet a jasné světlo propátrávalo

les a osvětlovalo mlhu plující mezi stromy. Eli pohledem sledoval kruh světla a hledal stopy po nepříteli, který na ně zaútočil –

A v té chvíli zahlédl, jak druhá exploze srazila Barrise na tvář.

„Plukovníku!" vykřikl Wyan.

„Jsem v pořádku," zavolal Barris nazpět. Sbírka travin a listí na výzkumném stole za ním jasně hořela a samotný stůl byl výbuchem napůl překocený. Na jeho druhé straně se dvojice techniků otřeseně zvedala na všechny čtyři. Eli tiše zaklel, zůstal ležet a čekal nevyhnutelnou třetí explozi.

K nevyhnutelnému nedošlo. Slyšel, jak vojáci na perimetru jeden za druhým podávají Barrisovi hlášení a potvrzují, že obrana je zabezpečena. Wyan podnikl průzkum lesa do hloubky dvaceti metrů od mýtiny a oznámil, že neznámí útočníci uprchli.

Ačkoli ani předtím zjevně nikdo nic neviděl, skutečnost, že tomu tak nebylo ani teď, nepřipadala Elimu příliš uklidňující.

Samotné exploze byly stejnou záhadou.

„Rozhodně to nebyly třaskavé granáty," řekl Wyan. „Nemají zdaleka takovou sílu. Podle mě to nejspíš byly blasterové energetické články s vytaženými pojistnými kolíčky."

„To nezní jako něco, na co by přišel nějaký ‚divoch'," zamračil se Eli.

„Skvělá dedukce," opáčil Wyan sarkasticky. „Plukovník Barris si myslí, že se vrátil náš trosečník." Pokynul k chatě. „Nezavolal jsem vás kvůli vašemu názoru na naši taktickou situaci. Zavolal jsem vás, abyste mi řekl, jestli jste v chatě nebo bednách nenašel něco, co by nám prozradilo víc o jeho podobě nebo technické úrovni."

„Nic moc, pane," odpověděl Eli. „Z tvaru postele a jídelního náčiní to je pravděpodobně humanoid. Ale nic víc tu opravdu není."

„Co energetické generátory? Musí mít nějaké technické znalosti, aby je udržoval, nebo ne?"

„Ne nezbytně. Jsou z velké části automatizované."

Wyan se zamračil do noci. „Tak proč ten útok?" zamumlal pro sebe. „A proč tak slabý? Jestli je dost chytrý na to, aby našel pojistky, dokázal by odpálit i granát."

„Možná se nás snaží zastrašit, aniž by si zničil domov," nadhodil Eli.

Wyan mu věnoval ostrý pohled a snad se chystal zopakovat své varování, aby nenabízel vojenské rady. Ale neudělal to. Možná si vzpomněl,

že Eli měl s těmito zaostalými končinami galaxie zkušenosti. „A jak se dostal do tábora?“

U Eliho nohou se ozval tichý šelest. Vylekal se, ale byl to jen nějaký malý tvor pelášící v trávě. „Možná články mrštil katapultem nebo něčím takovým.“

Wyan pozvedl obočí. „Skrz zastřešovací fólii?“

Eli se zašklebil a pohlédl na stále ještě kouřící masu spálené trávy. Ne, samozřejmě že ne – mrštěná výbušnina by se od střechy odrazila a nikdy by se ke stolu nedostala. To od něj bylo hloupé. „Myslím, že ne, pane.“

„Myslíte, že ne, pane,“ zopakoval Wyan sarkasticky. „Díky, kadete. Vraťte se ke své práci a tentokrát najděte něco užitečného.“

„Ano, pane.“

„Majore?“ zavolal Barris kráčející přes mýtinu.

„Pane?“ obrátil se k němu Wyan.

„Kapitán posílá nějaké V-wingy pro rojnicový průzkum,“ sdělil mu plukovník. „Mezitím si vezměte oddíl a umístěte na perimetr nějaké světlomety – chci, aby byl okraj lesa osvětlený jako vnitřek jiskrového modulu. Potom nastavte polokulovou senzorovou clonu na maximum. Nechci, aby se sem dostaly další výbušniny, aniž bychom alespoň věděli, že se blíží.“

Wyanova odpověď zanikla v náhlém řevu páru V-wingů, který přeletěl nad stromy. „Cože?“ zeptal se Barris.

„Připomínal jsem plukovníkovi, že tu poletuje dost ptáků,“ opakoval Wyan. „Také tu jsou malá přízemní zvířata – před minutou jsem si málem zvrtl kotník, když jsem na jedno šlápl. Jestli nastavíme senzorovou clonu příliš citlivou, budou nám tu alarmy drnčet celou noc.“

„Dobrá, na maximum tedy ne. Prostě dejte ta světla –“

A najednou, přímo před nimi, ozářila siluety stromů ohnivá koule vybuchující někde v dálce. „Co se –?“ štěkl Wyan.

„Havárie V-wingu!“ křikl Barris a popadl komlink. „Záchranný tým do transportéru. Hned!“

* * *

Alespoň že tentokrát pilotovo tělo neodnesli. To naneštěstí neplatilo o jeho blasteru, energetických článcích a třaskavých granátech.

A začaly se šířit poplašné řeči a spekulace.

Eli byl stranou většiny tichých diskusí a pracoval v trosečníkově chatrči. Ale sem tam přišli technici pro něco k analýze. Obvykle hodně mluvili, dělili se o své myšlenky a předstírali, že se ničeho nebojí.

Ale báli se.

Stejně tak i Eli.

Světlomety ozařující okraj lesa zabránily dalším útokům, ale hejna hmyzu a nočních ptáků, které světlo přilákalo, byla stejně znervózňující. V-wingy přelétávající po obloze jim dodávaly iluzi bezpečí a ochrany, ale Eli ztuhl pokaždé, když nad ním některý přeletěl, a uvažoval, jestli i tenhle nebude sražen z oblohy.

A nad tím vším se vznášelo *proč*.

Proč se to dělo? Snažil se někdo imperiály odehnat? Snažil se jim zabránit v odletu nebo je vodit v kruzích? Nebo, a to bylo nejhorší, to byla nějaká děsivá hra?

A byla trávou nacpaná kombinéza lstí, odvedením pozornosti, nebo jen nějakým domorodým rituálem?

Alespoň tato otázka byla zodpovězena. Okolo půlnoci, po konzultaci s kapitánem Parckem přes komunikátor, Barris nařídil, aby byla vycpaná kombinéza důkladně prohlédnuta.

Teprve potom zjistili, že v přilbě chybí komlink.

„Mazaní hadi," zavrčel Barris, když se Eli ke konverzaci přiblížil. „Co ten druhý?"

„Komlink tam stále je," potvrdil Wyan, který nakukoval do přilby druhého havarovaného pilota. „Asi neměli čas ho vyndat."

„Nebo se jen neobtěžovali," opáčil Barris.

„Protože už dokážou naši komunikaci odposlouchávat?"

„Přesně," řekl Barris. „No, s tím je konec. Zavolejte *Strikefast* a nechte ten okruh odpojit."

„Ano, pane."

Barris stočil pohled k Elimu. „Máte co dodat, kadete? Nebo jste taky jen odposlouchával?"

„Ano, pane. Chci říct, ne, pane. Chtěl jsem ohlásit, že jsem mezi vnitřní a vnější schránkou jedné bedny našel pár mincí s datem počátku klonových válek. Takže to vypadá, že tu náš trosečník byl přinejmenším tak dlouho –"

„Počkejte," zarazil ho Barris. „*Mince?*"

„Mnoho zdejších přepravců dává do svých beden nově vyražené mince nízkých hodnot," vysvětloval Eli. „Dělají to pro štěstí a také proto, aby se nedala zfalšovat data na lodních seznamech. Vždy, když se jim bedna vrátí, staré mince vyberou a vloží nové."

„Takže za předpokladu, že trosečník dostal nové bedny, to znamená, že tu je už několik let," zamyslel se Wyan. „To by mohlo vysvětlovat něco z jeho chování."

„Mně tedy ne," mínil Barris. „Jestli se jen potřebuje vrátit do civilizace, proč prostě nevyjde z lesa a nepožádá o to?"

„Možná byl na útěku, když tu ztroskotal," nadhodil Wyan. „Nebo sem možná přišel dobrovolně a prostě chce, abychom vypadli."

„V tom případě ho zklameme. Dobře, kadete, hledejte dál. Chcete přidělit technika, aby vám pomohl?"

„Není tam tolik místa, pane. Nejspíš bychom se jeden druhému pletli do cesty."

„Tak zpátky do práce," řekl Barris. „Dřív nebo později našemu příteli dojde štěstí. Až to nastane, budeme připraveni."

* * *

Vojáci flotily hlídkující na perimetru té noci utrpěli pět ztrát. Tři z nich padli rukou neviditelného nepřítele a jejich těla nebo hlavy byly roztrhány třaskavými granáty. Nikdo nic neviděl ani před útokem, ani po něm. Zbylí dva mrtví byli omylem zastřeleni vlastními nervózními spolubojovníky, kteří si je ve tmě a mlze spletli s útočníky.

Barris seděl u komlinku se *Strikefastem* už od prvních ranních paprsků. Než slunce dokončilo rozpouštění noční mlhy, dorazily dva oddíly stormtrooperů. Promluvili si s Barrisem a s blastery připravenými na hrudích spěšně vyrazili do lesa.

Eli osobně pochyboval, že budou mít v hledání tajemného útočníka větší štěstí než Barrisovi vlastní vojáci. Ale musel přiznat, že přítomnost bojovníků v bílých zbrojích s sebou přinesla vítané zvýšení morálky.

Rozebíral poslední bednu a hledal další mince, když odněkud zvenčí zaslechl tiché, ale pronikavé ječení následované výkřiky a kletbami.

Všeobecný poplach? Popadl komlink a zapnul ho.

A stejně rychle ho zase vypnul a držel ho od sebe co nejdál, jak mu venkovní jekot vybuchl v uších.

Někdo jim rušil komlinky.

„Plná pohotovost!“ slyšel Barrise křičet přes mýtinu. „Všem vojákům, plná pohotovost. Majore Wyane, kde jste?“

Eli vyběhl zpoza chaty, kde ho málem převálcovala vojačka flotily mířící na perimetr. Ženina tvář byla pod těžkou černou přilbou popelavá, výraz ponurý a uniforma zaprášená. Eli Barrise spatřil ve chvíli, kdy k němu dorazil Wyan. „Všechny komlinkové kanály jsou pryč, pane,“ hlásil Wyan.

„Já vím,“ zavrčel Barris. „Co je moc, to je moc. Tam venku je osmnáct stormtrooperů, kteří prohrabávají křoví – pošlete nějaké vojáky flotily, aby je odvolali. Stahujeme se.“

„*Odlétáme*, pane?“

„Máte námitky?“

„Ne, pane. Ale co s tímhle?“ ukázal Wyan palcem k chatrči. „Protokoly vyžadují, abychom ji prostudovali.“

Barris na chatu pár vteřin upřeně hleděl. Pak se jeho tvář rozjasnila. „Ale nevyžadují, abychom ji prostudovali *tady*. Bereme ji s sebou.“

Wyanovi poklesla čelist. „Na *Strikefast*?“

„Proč ne?“ opáčil Barris, jako by se stále rozmýšlel. „V transportéru pro to všechno máme místa dost. Řekněte technikům, ať vezmou těžké repulzory a dají se do toho.“

Wyan na domek vrhl očividně nenadšený pohled. „Ano, pane.“

„A řekněte jim, ať sebou hodí,“ zavolal Barris za majorem, který už spěchal pryč. „Jediný důvod k rušení komlinků je ten, že se připravují na velký útok.“

Eli se přitiskl k chatě a pohlédl k lesu. Neviděl tam žádné číhající nepřátele. Ale ty dosud neviděl nikdo.

O tři minuty později do tábora dorazila jednotka vojáků a techniků s pochmurnými výrazy a začala ke generátorům a skladovacím bednám připevňovat repulzorové zvedáky. Jeden z techniků zůstal u Eliho a ostatní zatím přesouvali svou kořist do transportéru. Dvojice studovala exteriér chatrče a radila se, kam zvedáky umístit, aby se budova nepoškodila.

Stále proceduru rozebírali, když v odpověď na Barrisův rozkaz začali z lesa vycházet první stormtroopeři. Rušení pokračovalo, zatímco se zbytek vojáků vmísil do tábora a obrátil se k lesu v obranné formaci, aby odvrátil útok, o kterém všichni věděli, že přijde.

Až na to, že nepřišel. Po Barrisem stanovené půlhodině byl tábor sbalený na palubě transportéru a celá skupina připravena k odletu.

Byl tu jen malý háček. Jeden z osmnácti stormtrooperů chyběl.

„Jak to myslíte, nezvěstný?" dožadoval se Barris hlasem, který se nesl téměř přes celou mýtinu, zatímco se tři stormtroopeři chystali znovu vyrazit do lesa. „Jak může být stormtrooper *nezvěstný*?"

„Nevím, pane," řekl Wyan a rozhlédl se. „Ale máte pravdu. Čím dřív se odsud dostaneme, tím líp."

„K čertu, jasně že mám pravdu. A dost, majore. Nechte do transportéru nastoupit techniky a pak ve standardní formaci zadního voje vaše vojáky."

„Co stormtroopeři?" zeptal se Wyan.

„Ti mají vlastní výsadkový člun," odtušil Barris. „Můžou tady zůstat a prohledávat křoví, jak je jim libo. My odlétáme, jakmile budou všichni na palubě."

Eli na víc nečekal. Barrisovy rozkazy ho sice konkrétně nezmiňovaly, ale byl víc technik než voják. Dostatečně. Otočil se k transportéru.

A zarazil se. Jeden ze stormtrooperů stál ve strnulém pozoru hned vedle vstupního průlezu, zbraň připravenou na hrudi. Jestli bude mít výhrady ohledně Barrisova rozkazu, aby ho i s kamarády nechali tady…

Bez jakéhokoli varování stormtrooper najednou zmizel v děsivé explozi.

Eli v okamžiku ležel na zemi. „Poplach!" slyšel někoho řvát a vzápětí ten hlas zanikl ve zvonění, které mu znělo v uších. Hrstka vojáků se rozběhla k lesu, ale Eli netušil, jestli jdou najisto, nebo jenom doufají, že na útočníka narazí náhodou. Pohlédl zpět na transportér –

Dech mu uvázl v hrdle. Kouř z výbuchu se už rozptyloval a odhalil, že samotná loď utrpěla jen minimální škody. Většinou kosmetické. Nic, co by mohlo narušit let nebo celistvost trupu. Stormtrooperova zbroj, už ne čistě bílá, se v malém okruhu povalovala po kouscích kolem místa, kde muž předtím stál.

Zbroj byla všechno, co zbylo. Samotné tělo bylo pryč.

„Ne," slyšel Eli svůj hlas. To nebylo možné. Výbuch, který lodi způsobil tak malé škody, nemohl v žádném případě kompletně vypařit celé tělo. Zvlášť když neudělal to samé se zbrojí, která ho zakrývala.

Jeho pohled zachytil vlevo nějaký pohyb. Na mýtinu přicházeli tři stormtroopeři, kteří se vypravili pro svého ztraceného druha. Opravdu ho našli.

Nebo alespoň to, co z něj zbylo.

* * *

Eli napůl čekal, že transportér a výsadkový člun budou při vzletu napadeny. Ale žádné rakety, laserové pulzy ani katapultované granáty je nenásledovaly. K Eliho úlevě se brzy ocitli v hangáru *Strikefastu*.

Muži jeden po druhém vystupovali. U průlezu čekal kapitán Parck. „Plukovníku," kývl chmurně na Barrise, který vyšel z transportéru hned za Elim. „Nevzpomínám si, že bych vám dal povolení opustit pozici."

„Ne, pane, nedal," odpověděl Barris. Eli v jeho hlase jasně slyšel únavu. „Ale já tomu velel. Udělal jsem, co jsem považoval za nejlepší."

„Ano," zabručel Parck. Eli se ohlédl přes rameno a viděl, jak kapitán stočil pohled z Barrise na samotný transportér. „Prý jste s sebou vzal to cizí obydlí."

„Ano, pane. Všechno, co tam bylo, až na hlínu. Můžu techniky nahnat do práce, kdykoli si to budete přát."

„Žádný spěch," mírnil ho Parck. „Doprovodíte mě do mé pracovny. Všichni ostatní podají hlášení pro vyhodnocení." Otočil se k řadě techniků a vojáků flotily.

A jeho pohled padl na Eliho.

Eli se rychle odvrátil. Poslouchat, co si říkají důstojníci, bylo moc špatné. Doufal, že si toho Parck nevšiml.

Bohužel všiml. „Kadete Vanto?"

Eli se nadechl, zastavil se a otočil. „Ano, pane?"

„Vy s námi půjdete taky. Pojďte." S Parckem v čele opustili hangár.

Ale k Eliho překvapení nešli do kapitánovy pracovny. Místo toho je Parck zavedl nahoru do velínu hangáru, jehož světla byla nevysvětlitelně ztlumená. „Pane?" otázal se Barris, když Parck přistoupil k pozorovacímu oknu.

„Experiment, plukovníku." Parck pokynul k muži u kontrolního panelu. „Už jsou všichni pryč? Dobře. Ztlumte světla v hangáru."

Barris se postavil vedle kapitána. Světla za oknem vybledla do nočního režimu. Opatrně, aby zůstal co nejvíc nenápadný, a přitom měl dobrý výhled, se Eli přesunul za Parckův druhý bok. Transportér a vý-

sadkový člun byly dobře vidět; za nimi, na druhé straně hangáru, byly tři raketoplány třídy *Zeta* a kurýrní loď Harbinger. „Jaký experiment?“ zeptal se Barris.

„Ověření jedné teorie. Udělejte si pohodlí, plukovníku. Kadete. Možná tu chvíli pobudeme.“

Trvalo téměř dvě hodiny, než se z transportéru nenápadně vynořila stínovitá lidská postava. Tiše proklouzla ztemnělým hangárem k ostatním lodím a přitom se kryla, kde to jen šlo.

„Kdo je to?“ zeptal se Barris a sklonil se blíž k transpariocelovému oknu.

„Pokud se nemýlím, tak zdroj vašich problémů na povrchu,“ objasnil Parck s očividnou spokojeností. „Věřím, že to je ten trosečník, do jehož domova jste vpadli.“

Eli zamrkal a zamračil se. Jeden muž? *Jeden* muž?

Ani Barris tomu zjevně nevěřil. „To není možné, pane,“ protestoval. „Ty útoky nemohly být dílem jediné osoby. Musel mít *nějakou* pomoc.“

„Počkáme chvíli, jestli se k němu někdo nepřidá,“ navrhl Parck.

Nikdo jiný se neukázal. Tajemná postava se přesunula k dalším lodím, kde se na chvíli zastavila, jako by přemýšlela. Potom se rozhodla a vstoupila do prostředního raketoplánu Zeta a zmizela uvnitř. „Zdá se, že byl opravdu sám,“ řekl Parck a vytáhl komlink. „Je v prostřední Zetě. Všechny zbraně na omráčení: chci ho živého a nezraněného.“

* * *

Po všech těch potížích, které trosečník způsobil na planetě, Eli čekal, že bude se svými vězniteli zuřivě bojovat. K jeho překvapení se evidentně stormtrooperům vzdal bez jakéhokoli odporu.

Možná ho zaskočili. Pravděpodobněji však věděl, že odpor je marný.

Alespoň už Eli věděl, proč ho chtěl Parck s sebou. Zajatcovy nákladní bedny byly označeny variantou sybištiny. Jestli tím jazykem i mluvil – a jestli to byl *jediný* jazyk, kterým mluvil –, imperiálové potřebovali tlumočníka.

Skupina byla na půl cesty ke dveřím, kde Parck, Barris, Eli a jejich stormtrooperská eskorta čekali, když se světla hangáru opět rozzářila.

Zajatec, jak si už Eli všiml, měl lidskou postavu a proporce. Ale tím podobnost s normálními lidmi končila. Měl modrou kůži, rudě zářící oči a lesklé černomodré vlasy.

Eli ztuhl. Doma na Lysatře kolovaly mýty o takových bytostech. O hrdých, nesmlouvavých válečnících, kterým mýty říkaly Chissové.

S námahou odtrhl oči od tváře a myšlenky od starých mýtů. Zajatec byl oblečený do něčeho, co vypadalo jako kožešiny, zjevně sešité ze zvířat žijících v lese, kde ho našli. I když kráčel uprostřed čtverce ozbrojených stormtrooperů, vznášela se kolem něj aura téměř královské sebejistoty.

Sebejistota. Ta rozhodně byla součástí těch mýtů.

Stormtroopeři ho dovedli pár metrů před Parcka, kde ho zastavili. „Vítejte na palubě *Strikefastu*, hvězdného destruktoru třídy *Venator*," řekl kapitán. „Mluvíte basikem?"

Chvilku se zdálo, že si ho cizinec prohlíží. „Nebo by byla lepší sybiština?" zeptal se Eli v tom jazyce.

Barris po něm střelil pohledem a Eli se zašklebil. Opět se zachoval hloupě. Měl počkat na rozkaz. Zajatec na něj také hleděl, ačkoli jeho výraz vypadal spíš zamyšleně než zlostně.

Zato kapitán Parck měl oči jen pro zajatce. „Zeptal jste se ho, jestli mluví sybištinou, předpokládám?"

„Ano, pane," odpověděl Eli. „Omlouvám se, kapitáne. Jen jsem myslel – Chissové podle mýtů používají sybištinu při –"

„*Kdo?*" zeptal se Parck.

„Chissové," řekl Eli a cítil, jak mu rudne obličej. „Jsou… no, vždycky byli v Divokém vesmíru považováni za mýtus."

„Byli," opáčil Parck s pohledem upřeným na zajatce. „Zdá se, že jsou trochu hmotnější než mýty. Ale přerušil jsem vás. Co jste chtěl říct?"

„Jenom to, že podle mýtů Chissové sybištinu používají při jednání s námi."

„A vy ten jazyk používáte při jednání s námi také," prohlásil zajatec klidně v sybištině.

Eli sebou škubl. Zajatec odpověděl v sybištině… ale reagoval na poznámku, kterou Eli pronesl v basiku. „Rozumíte basiku?" zeptal se sybisky.

„Trochu," odpověděl Chiss stejným jazykem. „Ale lepší je pro mě tento jazyk."

Eli přikývl. „Říká, že basiku trochu rozumí, ale sybiština je pro něj lepší."

„Chápu," řekl Parck. „Dobře. Jsem kapitán Parck, velitel této lodi. Jak se jmenujete?"

Eli otevřel ústa, aby dotaz přeložil – „Ne," zarazil ho Parck zdvižením ruky. „Můžete přeložit jeho odpovědi, ale chci vidět, jak moc basiku rozumí. Vaše jméno, prosím."

Chiss byl chvíli zticha a jeho pohled klouzal po hangáru. Nevypadal jako primitiv oslněný velikostí a velkolepostí tohoto místa, pomyslel si Eli, ale jako voják odhadující nepřítelovu sílu a slabiny. „Mitth'raw'nuruodo," odpověděl a upřel své žhnoucí oči opět na Parcka. „Ale věřím, že pro vás bude jednodušší říkat mi *Thrawn*."

KAPITOLA 2

Životní cesta se může změnit díky důležitým rozhodnutím nebo událostem. Ty vedly mou současnou cestu.

Ale někdy může změnu způsobit i ta nejmenší věc. V případě Eliho Vanta bylo tou silou jediné slovo, které jsem zachytil.

Chissové. *Kde kadet Vanto to jméno slyšel? Co pro něj znamenalo? Jeden význam už vysvětlil, ale mohou tu být další. Úplná pravda může mít ve skutečnosti několik vrstev.*

Ale jaké jsou?

Na takto velké lodi byl jen jeden praktický způsob, jak to zjistit.

A tak se má cesta znovu stočila. Stejně jako, zcela jistě, ta jeho.

* * *

„Thrawn," opakoval Parck, jako by si to jméno zkoušel vyslovit. „Dobře. Jak jsem řekl, vítejte. Chci, abyste věděl, že jsme neměli v úmyslu narušit vaše soukromí. Pátráme po pašerácích a narazili jsme na váš domov. Jedním z našich stálých rozkazů je prostudovat všechny neznámé druhy, které najdeme."

„Ano," řekl Thrawn v sybištině. „Přesně to také říkali obchodníci, kteří se s mým lidem setkali jako první."

„Rozumí tomu, pane," překládal Eli. „Ví o tom rozkazu od obchodníků, kteří kontaktovali jeho lid."

„Tak proč jste se neukázal?" chtěl vědět Barris. „Proč jste napadal a zabíjel mé muže?"

„Bylo to nezbytné –" začal Thrawn v sybištině.

„Dost," přerušil ho Barris. „Rozumí basiku. To znamená, že jím může mluvit. Tak mluvte. Proč jste napadal a zabíjel mé muže?"

Thrawn na něho chvilku zkoumavě hleděl. Eli pohlédl na Parcka, ale i kapitán zůstával zticha.

„Dobře tedy," řekl Thrawn v basiku. Slova měla silný přízvuk, ale bylo jim rozumět. „Bylo to nezbytné."

„Proč?" otázal se Parck. „Čeho jste tím chtěl dosáhnout?"

„Chtěl jsem se vrátit domů."

„Ztroskotal jste?"

„Byl jsem –" Pohlédl na Eliho. „*Xishu azwane*."

Eli zamrkal. Byl –? „Říká, že ho vyhnali," sdělil ostatním.

Zdálo se, jako by to slovo viselo ve vzduchu hangáru prosyceném výpary. Eli zíral na Thrawna a myslel na historky ze svého dětství. Ty mluvily o chisské jednotě a vojenské obratnosti.

Ani jednou neslyšel příběh, že by někoho vyhnali ze svého středu.

„Proč?" zeptal se Parck.

Thrawn pohlédl na Eliho. „V basiku, pokud můžete," řekl Eli.

Chiss se pohledem vrátil k Parckovi. „Vůdci a já jsme se neshodli."

„Neshodli až do té míry, že to skončilo vyhnanstvím?"

„Ano."

„Zajímavé," zamumlal Parck. „Dobrá. Takže to je důvod, *proč* jste vodil muže plukovníka Barrise za nos. Teď nám řekněte *jak*."

„Bylo to neobtížné," začal Thrawn. „Vaše vesmírná loď havarovala blízko mého útočiště. Měl jsem příležitost ji prozkoumat, než k ní dorazili vojáci. Pilot byl mrtvý. Vzal jsem jeho tělo a ukryl ho."

„A vycpal jste jeho leteckou kombinézu trávou," přerušil ho Barris. „V naději, že si nevšimneme, že jste ukradl jeho vybavení."

„A to se stalo," přitakal Chiss. „Ovšem nejvíc důležité bylo, že jste si s sebou odnesli kombinézu a shnilé bobule *pyussh*."

„Bobule?" nechápal Barris.

„Ano. Shnilé bobule *pyussh* lákají malá zvířata noci."

Eli v duchu přikývl. *Shnilé – zkvašené; zvířata noci – noční živočichové*. Thrawn měl zřejmě v basiku celkem slušnou slovní zásobu, ale neovládal specifičtější slova a musel improvizovat. Gramatiku také neměl dokonale zažitou, což opět naznačovalo, že se jazyk učil z knih a ne z praktické konverzace.

Znamenalo to, že Chissové měli v nedávné době s planetami mimo Neznámý prostor jen minimální kontakt?

„Připevnil jste ke zvířatům přetížené blasterové zásobníky," uhádl Barris, „a tak jste je dostal za náš obranný perimetr."

„Ano," přisvědčil Chiss. „Tak jsem také později útočil na vojáky. Prakem jsem jim hodil bobule na zbroj."

„Pak jste způsobil havárii stíhačky," řekl Parck. „Jak?"

„Věděl jsem, že přiletí vesmírné lodě a budou pátrat. V přípravě jsem natáhl…" Odmlčel se. „*Ohuludwu*."

„Monovláknité lanko," pomohl mu Eli.

„… monovláknité lanko mezi vrcholky stromů. Loď o ně zavadila."

„A v tak malé výšce neměl pilot čas ji srovnat," přikývl Parck. „Mimochodem, vůbec by vám nepomohlo, kdybyste stíhačku dostal nepoškozenou. Nemají hyperpohon."

„Nechtěl jsem loď," řekl Thrawn. „Chtěl jsem pilotovo –" další odmlka – „*ezenti ophu ocengi*."

„Vybavení a komlink," přeložil Eli.

„Ale jeho komlink jste nevzal," namítl Barris. „V táboře jsme prohlédli kombinézu. Byl tam."

„Ne," odvětil Thrawn. „Byl tam komlink prvního pilota."

Eli v duchu přikývl. Lstivost, taktika a neustálá kontrola nad situací. To byly skutečně charakteristické znaky Chissů, alespoň podle mýtů.

Ale přesto: *vyhnanství?*

„Důmyslné," uznal Parck. „A protože jsme si mysleli, že víme, co se stalo, nenapadlo nás zkontrolovat sériová čísla. Takže když jsme zjistili, že první komlink chybí, a odpojili jsme ho z okruhu, stále jste měl jeden funkční."

„Takže jste zabil muže jen kvůli komlinku," řekl Barris ostře. Očividně na něj cizincova vynalézavost neudělala takový dojem jako na kapitána. „Proč jste pokračoval v útocích na mé muže? Pro zábavu?"

„Je mi líto ztracených životů," řekl Thrawn vážně. „Ale potřeboval jsem, aby přišli vojáci s úplnější zbrojí."

„S úplnější –?“ Barris se zarazil. „Stormtroopeři? Vy jste chtěl, aby přišli *stormtroopeři*?“

„Vaši vojáci měli přilby,“ vysvětlil Chiss a naznačil kolem čela pomyslný oblouk. „Pro mě nedobré.“ Dotkl se dlaní tváře. „Potřeboval jsem zakrýt obličej.“

„Jediný způsob, jak vejít do tábora nepozorovaně,“ přikývl Parck.

„Ano,“ souhlasil Thrawn. „Na jednoho jsem použil výbušninu, abych získal zbroj k prozkoumání –“

„Jak jste to udělal, aniž by byla slyšet exploze?“ přerušil ho Barris.

„Přišla, když jsem začal rušit komlinky,“ vysvětloval Chiss. „Hluk zpětné vazby výbuch přehlušil. Ze zbroje jsem zjistil, jak vojáka zabít bezhlučně a bez viditelného poškození. Zabil jsem druhého vojáka, vzal si jeho zbroj a vešel do lodi.“

„Zatímco jsme dovnitř stěhovali vaše vybavení?“ zeptal se Barris.

„Počkal jsem si na chvíli, až uvnitř nikdo nebude. Pomocí malých větví jsem zbroj vztyčil a postavil ji ven ke dveřím. Výbuch zevnitř ji zničil.“

„Odvedení pozornosti, abychom si neuvědomili, že nám vlastně chybí *dva* stormtroopeři,“ řekl Parck. „Kam jste se schoval během letu?“

„Do pláště druhého generátoru,“ prozradil jim Thrawn. „Byl téměř prázdný, protože jsem jeho součástky využíval k opravám prvního.“

„Řekl bych, že tu trčíte už nějakou dobu,“ řekl Parck. „Chápu, proč jste chtěl tak zoufale pryč.“

Thrawn se vytáhl do výšky. „Nebyl jsem zoufalý. Ale můj lid mě potřebuje.“

„Proč?“

„Hrozí mu nebezpečí. V galaxii hrozí mnoho nebezpečí. Nebezpečí pro můj lid. Nebezpečí pro váš.“ Udělal podivné gesto. „Udělali byste dobře, kdybyste se o nich poučili.“

„Ale přesto vás váš lid vyhnal,“ poznamenal Parck. „Nesouhlasil s vámi ohledně závažnosti těchto hrozeb?“

Thrawn pohlédl na Eliho. „Můžete zopakovat?“ požádal ho v sybištině.

Eli přeložil kapitánovu otázku. „Ne že bychom se neshodli na hrozbě,“ odpověděl Thrawn svým váhavým basikem. „Neshodujeme se na způsobu. Oni nepřijímají víru v… *ezeboli hlusalu*.“

Eli ztěžka polkl. „Nevěří v preventivní údery."

„Takže váš lid potřebuje ochranu," nadhodil Parck lehce změněným hlasem. „Jak toho dosáhnete, sám a bez lodí nebo spojenců?"

Eli se zamračil. Zvláštní otázka položená zvláštním tónem. Chtěl snad kapitán informace o možných spojencích Chissů?

Zdálo se, že si toho Thrawn nevšiml. „To nevím," odpověděl klidně. „Najdu způsob."

„O tom nepochybuju," přikývl Parck, „ale do té doby – měl jste náročný den a jsem si jistý, že by se vám hodil nějaký odpočinek. Veliteli?"

„Pane?" předstoupil jeden ze stormtrooperů.

„Vy a váš oddíl doprovodíte našeho hosta do pracovny palubního důstojníka, než připravíme vhodné ubytování a občerstvení," přikázal. „Thrawne, teď musím jít. Promluvíme si později."

„Děkuji vám, kapitáne Parcku," řekl Chiss. „Budu se těšit."

* * *

Eli byl ve své kajutě a sepisoval hlášení po akci, když pro něj přišli.

Ještě nikdy nebyl v kapitánově osobní pracovně. Nikdy ani nebyl v téhle části *Strikefastu*.

A *nikdy* nebyl ve společnosti tolika vysokých důstojníků. Bylo to jako sezení pro udělení palubního osvědčení.

Nebo vojenský soud.

„Kadete Vanto," přivítal ho kapitán Parck. Pokynul k židli, která stála před řadou důstojníků. „Posaďte se."

„Ano, pane." Eli si sedl a úpěnlivě doufal, že není vidět, jak se třese.

„Zaprvé, chci vás pochválit za váš výkon při poslední akci," začal Parck. „Pod palbou jste si vedl obdivuhodně dobře."

„Děkuju, pane," řekl Eli. Nevzpomínal si, že by něco udělal, až na to, že se pokud možno držel co nejdál od zmatku a boje.

„Povězte mi, co si myslíte o našem vězni?"

„Působí velice sebejistě," odpověděl Eli. Proč se ptají *jeho*? „Situaci má většinou pod kontrolou." Zamyslel se. „Možná kromě chvíle, kdy jste ho chytili v hangáru. Tam jste ho nejspíš překvapil."

„To si nemyslím," řekl Parck. „Vzdal se celkem ochotně bez jakýchkoli známek odporu nebo pokusu o útěk." Lehce nahnul hlavu. „Zdá se, že o jeho lidu něco víte."

„Ani ne, pane. Máme příběhy o Chissech – spíš mýty –, které se předávají po celé generace. Co vím, tak žádný z nich nebyl na Lysatře nebo jinde v té oblasti spatřen už stovky let."

„Ale vy *máte* alespoň ty mýty, což je víc, než máme my v záznamech *Strikefastu*. Co se o nich v těch mýtech vypráví?"

„Údajně jsou skvělí válečníci," řekl Eli. „Chytří, důvtipní, hrdí. Také nesmírně loajální jeden k druhému. Tohle vyhnanství… *opravdu* musejí myšlenku preventivních útoků nenávidět, aby ho tak potrestali."

„Vypadá to tak," souhlasil Parck. „Pochopil jsem, že jste na Myomar nastoupil, abyste se stal zásobovacím důstojníkem."

„Ano, pane," řekl Eli, kterého změna tématu vyvedla z míry. „Moje rodina má přepravní společnost a myslí si, že imperiální služba bude krokem k –"

„Absolvoval jste nějaký kurz na učení nebo lektorování?"

„Nic formálního, pane." Hodlal mu snad Parck doporučit, aby přestoupil do učitelského studijního oboru?

Doufal, že ne. Své mládí strávil s rodinou převážením nákladu a nechtěl skončit v nějaké kanceláři nebo třídě.

Kapitán na něj chvíli upíral zrak. Potom se opřel v křesle, rozhlédl se po ostatních důstojnících kolem sebe a čekal, až mezi nimi dojde k jakési tiché shodě…

„Výborně, kadete," řekl poté Parck a obrátil se zpět k Elimu. „Od této chvíle jste našemu zajatci přidělen jako styčný prostředník, tlumočník a asistent. Také budete –"

„Pane?" vyhrkl Eli a vyvalil oči. „Ale já jsem jen kadet –"

„Ještě jsem neskončil," přerušil ho Parck. „Mimo tlumočení ho také budete učit basiku. Má základy, jak jste viděl, ale potřebuje širší slovník a trochu zlepšit výslovnost a gramatiku. Máte nějaké otázky?"

„Ne, pane," vysoukal ze sebe Eli. Překvapení se na něj hrnula moc rychle. „Vlastně ano, pane, mám. Proč potřebuje znát basic? Nevysadíme ho zpátky na planetu?"

Mezi důstojníky proběhl tlumený ruch a Eli měl náhlý pocit, že překročil nějakou neviditelnou čáru. Napjal se –

„Ne," odpověděl Parck. Hlas měl klidný, ale bylo v něm napětí, jako by tu otázku už probíral s ostatními. A jako by se na výsledku jednoznačně neshodli. „Bereme ho na Coruscant."

„Na –?“ Eli sklapl ústa a hlavou mu probleskla vidina dávných králů, kteří v průvodu vedou poražené nepřátele ulicemi.

Ale tohle neměl Parck zcela jistě v úmyslu. Tak co tedy?

„Věřím, že se císař bude zajímat o setkání s ním a bude se chtít dozvědět o těchto Chissech,“ řekl Parck. V jeho hlase bylo něco, co naznačovalo, že tohle vysvětlení musí stačit jak jeho důstojníkům, tak Elimu. „Také věřím, že se ukáže, že mohou být důležitým přínosem pro Impérium. Obsahují vaše mýty nějaká vodítka k místu, kde by se mohla nacházet jejich domovská planeta?“

„Jen to, že pocházejí z Neznámých oblastí, pane. Nic konkrétnějšího.“

„Škoda. Nevadí. To bude jednou z vašich povinností během několika příštích dní: dozvědět se co nejvíc o něm, jeho domovském světě a jeho lidu.“

„Ano, pane,“ řekl Eli a cítil, jak mu buší srdce. Z pouhého kadeta se stal tlumočníkem a lektorem bytosti přímo z lysaterských pověstí.

A jedinou nevýhodou bylo, že by ho to mohlo stát jeho budoucnost.

Protože už viděl, že Impérium je masivním dílem obrovské a neodpouštějící mašinérie. Jestli ze své kariérní cesty sejde byť jen o pár stupňů, mohl by najednou zjistit, že ho odsunuli na jinou, bezvýznamnou práci na nějaké zapomenuté vesmírné základně, kde by zůstal až do smrti.

Přesto by tahle malá odbočka jeho cesty měla zabrat jen asi týden, než *Strikefast* dopraví Thrawna na Coruscant. Potom se s ostatními kadety vrátí na Myomar a bude mít historku, kterou bude moct vyprávět celý život.

A vůbec, co špatného se mohlo stát?

* * *

„Vypadáte pobaveně,“ řekl kadet Vanto. *Opírá se ve svém křesle*.

„Pobaveně?“ zeptal se Thrawn.

„Být něčeho svědkem s pocitem humoru,“ řekl Vanto. *Pro vysvětlení přepíná zpět do sybištiny*. „Bylo v té historce něco konkrétního, co vám přišlo humorné?“

„Příběh mi přišel docela zajímavý.“

„Pár mých příběhů vám přijde zajímavých,“ řekl Vanto. *Na čele se mu tvoří vrásky*. „Další zjevně považujete za neuvěřitelné. Některé za zábavné. Tohle byla jedna z nich.“

„Nechtěl jsem vás urazit. Ale já jako Chiss jsem nikdy neslyšel, že by někdo z mého lidu vládl takovou mocí.“

„To připouštím," řekl Vanto. *Vrásky se částečně vyhlazují.* „Řekl jsem vám hned na začátku, že ty příběhy jsou sotva víc než mýty. Ale chtěl jste si je poslechnout."

„Oceňuji vaši ochotu se o ně podělit. O každém lidu se dá z mýtů, které si vypráví o ostatních, mnoho dozvědět."

„A dál?" otázal se Vanto. *Vrásky se vracejí. Naklání hlavu mírně doprava.*

„Nerozumím."

„Ptal jsem se, co jste se o nás lidech dozvěděl," zopakoval Vanto. *Lehce přivírá oči.*

„Špatně jsem se vyjádřil. Omlouvám se. Chtěl jsem říct, že z příběhů, které se rozhodnete vyprávět, se mohu mnoho dozvědět o jednom jedinci, o vás."

„A co jste se o mně dozvěděl?" zeptal se Vanto. *Jeho oči se vracejí do normální velikosti. Tón hlasu mu poklesl.*

„Že tu nechcete být," odpověděl Thrawn. „Nechcete pracovat jako tlumočník a asistent. Rozhodně si nepřejete být vyšetřovatelem."

„Kdo říká, že jsem vyšetřovatel?" *Jeho tón nabírá trochu na výšce a hlasitosti. Svaly pod rukávy se napínají.*

„Rád byste se vrátil ke svým číslům a inventárním seznamům. Tam leží vaše nadání a tam toužíte, aby vedla vaše cesta."

„Fascinující," řekl Vanto. *Jeho hlas získává novou rachotivou texturu. Koutky úst se mu krátce stahují.* „Hádám, že jako velký důležitý vojenský velitel považujete logistiku a zásobování pod svou úroveň."

„A *vy*?"

„Ovšemže ne." *Vantovo tělo se v křesle lehce vytahuje do výšky. Jeho hlas nabírá plnější tón.* „Protože vím, jak funguje. Moje rodina tuhle práci dělá už tři generace. Já ji jen budu dělat pro Imperiální loďstvo místo pro vlastní rodinu, to je všechno."

„Předpokládám, že v tom jste dobrý."

„Jsem v tom *hodně* dobrý. Poručík Osteregi mi řekl, že jsem jeden z nejlepších kadetů, jaké kdy měl na palubě. Jakmile složím poslední zkoušku na akademii, budu mít jisté místo na nové lodi."

„To si přejete?" otázal se Thrawn.

„Zcela určitě," odpověděl Vanto. *Plnější tón se mu z hlasu téměř vytrácí.* „Ale nevím, proč vás to vlastně zajímá."

„Proč mě zajímá co?“

„Proč vás zajímám *já*.“ *Jeho oči se znovu přimhuřují a tón hlasu poklesá*. „Zkoumáte mě – nemyslete si, že jsem si toho nevšiml. Požádal jste mě, abych vám vyprávěl jednu z legend, které jsem slyšel jako kluk, pak jste se mě ptal na můj domov, zázemí nebo dětství. Pořád drobné otázky, pořád kladené velmi opatrně. Chci vědět proč.“ *Zakládá si ruce na prsou*.

„Omlouvám se. Nemyslel jsem tím nic zlého. Pouze jsem se zajímal o vás, stejně jako se zajímám o všechno ve vašem Impériu.“

„Ale proč o *mě*?“ zeptal se Vanto. „Nikdy se neptáte na kapitána Parcka, majora Barrise nebo jiné starší důstojníky. Nebo na císaře Palpatina nebo Imperiální senát.“

„Ti nesouvisejí s mým bezprostředním přežitím,“ odvětil Thrawn. „Vy ano.“

„Se vší úctou, víc už se ani nemůžete plést.“ *Vrtí hlavou tam a zpět do stran*. „Kapitán Parck může kdykoli nařídit, aby vás vyhodili přetlakovou komorou ven z lodi. Major Barris si může vymyslet obvinění nebo vás do něčeho namočit a nechat vás zastřelit. A co se týče císaře –“ *Svaly na jeho hrdle se na okamžik napínají. Z jeho tváře vychází zvýšené infračervené záření*. „Ten má absolutní moc nad všemi a nad vším v Impériu. Jestli ho nepobavíte nebo nepotěšíte, skončíte mrtvý.“

„Kapitán Parck má za cíl čest a povýšení,“ řekl Thrawn. „Věří, že já jsem prostředkem k tomu cíli. Bývalý plukovník Barris mě nemá rád, ale nebude riskovat, že si pohněvá kapitána. A co se císaře týče… uvidíme.“

„Fajn,“ řekl Vanto. *Svaly na jeho hrdle se částečně uvolňují, ale ne zcela*. „Osobně bych si s ním dělal mnohem *víc* starostí, ale to už je na vás. Ale já jsem přesto na seznamu důležitých lidí úplně dole. Proč se o mě vůbec zajímáte?“

„Jste můj tlumočník. Držíte ve svých rukou má slova a jejich význam. Chybný překlad povede ke zmatku nebo hněvu. Záměrná chyba by mohla vést ke smrti.“

„Kraytovina,“ řekl Vanto. *Dělá nosem frkavý zvuk*.

„Promiňte?“

„Povídám kraytovina. Během posledních dní jste toho z basiku pochytil *hodně*. Mluvíte stejně dobře jako já. Možná líp – nemáte přízvuk Divokého vesmíru, ze kterého si můžou lidé dělat legraci. To poslední, co potřebujete, je tlumočník.“

„Přeháníte. Co znamená *kraytovina*?“

„Je to slangový výraz pro nesmysl,“ vysvětlil Vanto. *Levý koutek úst se mu stáčí vzhůru*. „Zvlášť v případě, kdy mluvčí *ví*, že to je nesmysl.“

„Rozumím. *Kraytovina*. To si zapamatuji.“

„Radši ne,“ varoval ho Vanto. *Jeho hlas je hluboký a slova ostrá*. „Není to zdvořilé. Také to zavání zapadákovy, jako je Lysatra. *Zapadákov* je každá planeta, která nepatří ke Světům Jádra a mocné elitě, která tam žije.“

„Předpokládám, že tu existuje hierarchie světů a lidí, kteří je obývají?“

„Konečně skutečná otázka o Impériu. Ano, rozhodně tu je hierarchie. Velká, impozantní, většinou nepsaná, ale absolutně striktní hierarchie. Jestli počítáte, že vás představím vysokým a mocným, budete vážně zklamán.“

„Podceňujete se, kadete Vanto. Nebo možná sociální hierarchii přeceňujete. S vámi jako tlumočníkem jsem spokojený.“

„To jsem rád, že jste,“ odtušil Vanto. *Jeho tón se lehce zvyšuje. Svaly na hrdle stále vykazují napětí*. „I když v tomhle případě nemáte na výběr.“

„Snad,“ opáčil Thrawn. „Povězte mi, kdy dorazíme na vaši hlavní planetu?“

„Mám rozkaz dopravit vás do předního hangáru – to je ten, ze kterého jste se snažil uprchnout – zítra ráno v sedm hodin.“

„A brzy potom se setkám s císařem?“

„Nemám nejmenší ponětí, co se stane potom,“ odvětil Vanto. *Svaly pod blůzou mu lehce tuhnou a na čelo se vracejí vrásky*. „Ale vsadím se, že se k císaři ani nepřiblížíte. Spíš to bude nějaký vyšší administrativní pracovník. Možná dokonce nižší.“

„Půjdete se mnou?“

„To bude na kapitánovi. Stále mám na palubě *Strikefastu* své povinnosti. Také se musím připravit na návrat na Myomarskou akademii.“

„Vaše povinnosti a studium jsou samozřejmě důležité,“ podotkl Thrawn. „Uvidíme, s jakým rozhodnutím kapitán Parck přijde. Mezitím, kadete Vanto, vám přeji dobrý večer a na shledanou.“

„Ano,“ odvětil Vanto. *Napětí v jeho svalech ochabuje. Ale úplně nemizí*. „Uvidíme se ráno.“

* * *

Osobní raketoplán třídy *Lambda* kapitána Parcka opustil hangár následujícího rána přesně v 07:05. Kromě Parcka, Thrawna a Eliho byli na palubě ještě major Barris, tři vojáci flotily, kteří byli na planetě, kde je Thrawn vodil za nos, a dva stormtroopeři, kteří byli pravděpodobně také členy skupiny, která cizince viděla v akci.

Dále s nimi letělo deset po zuby ozbrojených vojáků flotily. Pokud se Parck obával chladných administrativních pracovníků vrchního velení, nehodlal zřejmě ani riskovat zajatcův útěk, jakmile dosáhnou povrchu.

Stejně jako kdokoli jiný v Impériu viděl Eli stovky hologramů Coruscantu. Také strávil několik hodin studiem planetárních map poté, co Parck oznámil, že sem míří.

Nic z toho ho nepřipravilo na úchvatnou velkolepost skutečné planety.

Fascinovaně zíral na displej v kabině pro pasažéry. Celou planetu obklopovalo půl tuctu prstenců z transportérů, osobních lodí a vojenských plavidel na orbitě, které všechny čekaly na povolení k přistání. Na jiných místech vytvářely plynulé proudy odlétajících lodí jemné světelné fontány, které se napojovaly na různé výstupní koridory pro průlet atmosférou a potom se rozdělovaly na všechny strany, jakmile dosáhly vesmíru.

Zatímco Lambda pokračovala dál, Eli sledoval, jak se množství bodů podobných hvězdám pomalu proměňuje na budovy a věže. Přiblížili se a mezi tyčícími se budovami rozeznávali řady repulzorových vozidel, které tkaly svůj složitý tanec při cestě za tisíci cílů. S překvapením si uvědomil, že právě teď nejspíš vidí pohromadě víc vozidel, než se jich nacházelo na celé jeho domovské planetě.

Pilot s nimi klesl na jednu z vyšších tras, která byla zřejmě vyhrazena vojenským vozidlům. Nyní už byli natolik blízko povrchu, že Eli rozeznával jednotlivá místa. Tamhle stála Císařská imperiální akademie, kde se imperiální elita připravovala na službu v armádě a flotile. O něco východněji se rozkládala jedna z průmyslových oblastí s vysokými věžemi chrlícími do atmosféry žhavou vodní páru. V dálce za tím vším viděl otevřený prostor, který se nacházel hluboko pod okolními věžemi, ale stále mnoho úrovní nad skutečným planetárním povrchem. Nejspíš přistávací oblast, pravděpodobně pro vysoké politiky nebo větší vojenské lodě. Na druhé straně spatřil vrchol budovy Imperiálního senátu.

Zadržel dech. Jestli Senát byl *tamhle* a Císařská akademie *vzadu*…

Nemířili ani k Admiralitě, ani k sídlu Imperiální sekce bezpečnosti, které považoval za dva nejpravděpodobnější cíle cesty.

Letěli přímo k Císařskému paláci.

Císařský palác?

Ne – to nebylo možné. Ne kvůli jedinému humanoidovi s modrou kůží náhodou zadrženému na bezejmenném světě v Divokém vesmíru. Nebylo možné, aby si této události císař třeba jen povšiml, natož jí věnoval osobní pozornost.

A přesto se zdálo, že se děje přesně tohle.

Eli se nenápadně podíval přes uličku, kde spolu seděli Thrawn s Parckem obklopeni strážemi. Kapitán vypadal nepřirozeně ztuhle, jako by nemohl věřit cíli jejich cesty o nic víc než Eli. Strážní působili stejně a pár jich mělo ve tváři tichou, ale nepředstíranou hrůzu.

A měli k tomu důvod. Všechno to byli muži a ženy, jejichž chyby dovolily Thrawnovi dostat se na palubu *Strikefastu*. Kolovaly temné historky o tom, co císař dělal lidem, kteří ho zklamali.

Ale Thrawn samotný nevypadal vyděšeně ani ustaraně. Eli v jeho tváři viděl jen tu jeho neskutečnou sebejistotu.

Možná mu Parck neřekl, kam letí. Možná mu neřekl o císařově minulosti nebo jeho pověsti.

Nebo Thrawnovi možná řekl všechno a Chiss prostě předpokládal, že ať poletí kamkoli, on bude mít pořád situaci pod kontrolou.

Eli se obrátil zpět k displeji a hlavou mu vířily staré mýty o chisské vojenské síle. Podle nich celá jejich kultura a společnost byla od republikových znalostí odtržena na stovky, možná dokonce tisíce let. A nyní, najednou, vstoupili znovu na scénu.

Byla míra Thrawnovy sebejistoty výjimečná? Nebo byli všichni Chissové jako on?

Jako někdo, kdo by mohl být jednoho dne povolán, aby proti nim bojoval, úpěnlivě doufal, že platí to první.

* * *

Když cestou do císařova trůnního sálu míjeli císařské gardisty v rudých rouchách a přilbách, podařilo se Elimu málem přesvědčit sama sebe, že se skupina setká pouze s nějakým funkcionářem paláce.

Hologramy a videa císaře Palpatina, které Eli viděl, bledly ve srovnání se skutečností dokonce ještě víc, než tomu bylo předtím u Coruscantu.

Na první pohled nevypadal císař nijak mocně. Byl oděn v prosté hnědé roucho s kápí bez jakýchkoli ornamentů a ozdob. Jeho trůn, ačkoli masivní, byl celý černý a velmi jednoduchý, opět bez jakékoli okázalosti, a zvedal se pouhé čtyři schody nad podlahou. Barva roucha způsobila, že téměř mizel před očima a rozplýval se v černotě trůnu.

Ale jak se k němu skupina blížila, děs narůstal.

Napřed to byla císařova tvář. Hologramy a videa ho vždy ukazovaly jako důstojného staršího muže, zestárlého životními zkušenostmi a tíhou vlády. Ale obrazy se mýlily. Tvář pod kápí byla *stará*; stará a zbrázděná stovkou hlubokých vrásek.

Ovšem nebyly to obyčejné vrásky, které získali Eliho prarodiče léty strávenými pod širým nebem. Tyto vrásky nevypadaly jako způsobené věkem, ale spíš jako jizvy nebo spálená tkáň.

Historie pravila, že jediští zrádci v posledním pokusu uchvátit moc zaútočili na tehdejšího kancléře Palpatina. Avšak nezmiňovala se už, že za vítězství nad vrahy zaplatil tak strašlivou cenu.

Možná to bylo i tím, co se stalo jeho očím.

Elimu přeběhl mráz po zádech. Oči byly jasné a inteligentní, vševědoucí a podmaňující. Ale byly… zvláštní. Jedinečné. Zneklidňující. Byly snad poškozené stejnou zradou, která znetvořila císařovu tvář?

Inteligence, vědomosti, moc. A ještě víc než u Thrawna pocit naprosté vlády nad veškerým okolím.

Císař mlčky sledoval, jak k němu skupina kráčí. V čele šel Parck s Barrisem a Elim, které následoval Thrawn a svědci z řad vojáků flotily a stormtrooperů. Kontingent stráží, který Parck přivedl, zůstal stát přede dveřmi a jejich eskortní povinnosti převzala šestice císařských gardistů.

Dojít k trůnu zdánlivě trvalo celou věčnost. Eli uvažoval, jak blízko jim bude dovoleno se přiblížit a jak Parck pozná, že do toho bodu dospěli. Odpověď dostal, když Parck dorazil na pět metrů od trůnu a dvojice gardistů u paty schodiště mu zastoupila cestu. Parck se zastavil a zbytek skupiny také. Čekali.

A čekali.

Trvalo to asi jen pět vteřin, ale Elimu to připadalo jako středně dlouhá věčnost. Celý trůnní sál byl naprosto strnulý, naprosto tichý. Jediným zvukem mu bylo bušení tepu ve spáncích a jediným pohybem třas jeho rukou v rukávech.

„Kapitáne Parcku," promluvil konečně císař vážným a neutrálním hlasem. „Prý mi nesete dar."

Eli sebou trhnul. *Dar?* Pro Chissy z příběhů by to byla smrtelná urážka. Thrawn stál hned za ním a Eli se neodvažoval ohlédnout, ale dokázal si představit výraz na tom hrdém obličeji.

„Ano, Vaše Veličenstvo," uklonil se Parck. „Válečníka z druhu, který je prý znám jako Chissové."

„Vskutku," řekl císař ještě sušším hlasem. „A co, prosím pěkně, navrhujete, abych s ním udělal?"

„Když dovolíte, Vaše Veličenstvo," promluvil Thrawn, než stačil Parck odpovědět. „Nejsem tak docela dar. Jsem také zdroj. Takový, jaký jste nikdy předtím neviděl a možná už neuvidíte. Uděláte dobře, když mě využijete."

„Opravdu?" opáčil císař pobaveným hlasem. „Rozhodně jste zdroj nekonečné sebedůvěry. Co přesně nabízíte, Chissi?"

„Pro začátek informace," řekl Thrawn. Pokud byl uražený, Eli to z jeho hlasu nepoznal. „V Neznámých oblastech číhají hrozby, které si jednoho dne najdou vaše Impérium. Já znám mnohé z nich."

„Již brzy se o nich dozvím sám," prohlásil císař klidně. „Můžete nabídnout něco jiného?"

„Možná se o nich dozvíte včas, abyste je porazil," řekl Thrawn. „Možná ne. Co víc mohu nabídnout? Nabízím své vojenské schopnosti. Tyto schopnosti můžete využít při vyhledávání a zneškodňování těchto nebezpečí."

„Ty hrozby, o kterých mluvíte, zřejmě nejsou jen hrozby pro mé Impérium."

„Ne, Vaše Veličenstvo. Jsou to také hrozby pro můj lid."

„A vy hledáte způsob, jak zneškodnit všechny takové hrozby pro váš lid?"

„Ano."

Císařovy žluté oči jako by zazářily. „A přejete si pomoc od mého Impéria?"

„Vaše pomoc by byla vítána."

„Chcete, abych pomohl lidu, který vás vyhostil?" otázal se císař. „Nebo se kapitán Parck mýlil?"

„Nemýlil se. Byl jsem skutečně vyhoštěn."

„Avšak přesto stále hledáte způsoby, jak tento lid ochránit. Proč?"

„Protože to je můj lid."

„A pokud vám odepře vděčnost a odmítne vás přijmout zpět? Co potom?"

Nastala krátká odmlka a Eli měl děsivý pocit, že Thrawn císaři věnuje jeden z těch svých malých úsměvů, které mu tak šly. „Nepotřebuji jejich svolení, abych je chránil, Vaše Veličenstvo. Ani nečekám jejich díky."

„Už jsem viděl jiné s vaším smyslem pro ušlechtilost," řekl císař. „Většina z nich padla, když jejich naivní nezištnost narazila na skutečný svět."

„Už jsem *čelil* tomu skutečnému světu, jak ho nazýváte."

„To jistě. Co konkrétně si od mého Impéria slibujete?"

„Oboustranný zisk," odpověděl Thrawn. „Nabízím vám nyní své znalosti a schopnosti výměnou za vaši budoucí pomoc mému lidu."

„A až ta budoucnost přijde, co když tu pomoc odmítnu poskytnout?"

„Pak jsem hrál a prohrál," odtušil Thrawn klidně. „Ale pořád mi zbývá čas, abych vás přesvědčil, že moje a vaše cíle se skutečně shodují."

„Zajímavé," zamumlal císař. „Řekněte mi, pokud budete sloužit Impériu a vašemu lidu bude hrozit nebezpečí, komu bude patřit vaše loajalita? Kdo z nás bude mít vaši oddanost?"

„Ve sdílení informací žádný konflikt nevidím."

„Nemluvím o informacích. Mluvím o službě."

Nastala krátká odmlka. „Jestliže budu sloužit Impériu, mou oddanost budete mít vy."

„Co nabízíte jako záruku?"

„Mé slovo je zárukou," prohlásil Thrawn. „Za váhu mé přísahy se snad může přimluvit i váš služebník."

„Můj služebník?" otázal se císař a šlehl očima po Parckovi.

„Nemyslel jsem kapitána Parcka. Mluvím o jiném. Možná jsem nesprávně předpokládal, že je vaším služebníkem. Přesto o kancléři Palpatinovi vždy mluvil s úctou."

Císař se mírně nahnul vpřed a ve žlutých očích mu blýsklo. „A jeho jméno?"

„Skywalker," odpověděl Thrawn. „Anakin Skywalker."